

Po czwarte, podobieństwo oznaczeń zależy od podobieństwa z punktu widzenia graficznego, fonetycznego i koncepcyjnego z uwzględnieniem całościowego wrażenia w każdym przypadku. Znak towarowy, na który powołano się w sprzeciwie jest graficznym znakiem towarowym składającym się ze słowa „terra” i z elementu graficznego, który jest w przybliżeniu tego samego rozmiaru, co element słowny „terra”. Sam fakt, że sporny znak towarowy nie posiada elementu graficznego oznacza, że przy całościowym porównaniu znaków mogą być zauważalne wyraźne różnice. Jednakże nawet jeśli założymy, że element słowny „terra” jest elementem dominującym we znaku, na który powołano się w sprzeciwie, nie istnieje znaczące podobieństwo w rozumieniu prawa o znakach towarowych. Należy podkreślić, że określenie „terra”, które jest, pod względem koncepcyjnym, powszechnie znane kręgowi odbiorców jest w rzeczywistości wbudowane w całości w fantazyjne słowo „Terranus”. Jednak oznaczenie, „terra” nie zajmuje niezależnej i odróżniającej pozycji we znaku towarowym „Terranus”. Ponadto, krąg odbiorców jest przyzwyczajony do tego, że określenia, które pochodzą z określonego źródła mogą pod wpływem zmiany uzyskać całkowicie odmienne znaczenie tracąc w ten sposób jakikolwiek koncepcyjny związek z określeniem pierwotnym.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez rechtbank van koophandel te Antwerpen (Belgia) w dniu 1 czerwca 2007 r. — VTB-VAB przeciwko Total Belgium NV

(Sprawa C-261/07)

(2007/C 199/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

rechtbank van koophandel te Antwerpen (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: VTB-VAB

Strona pozwana: Total Belgium NV

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywa 2005/29/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak art. 54 ustawy belgijskiej z dnia 14 lipca 1971 r. o praktykach handlowych oraz informowaniu i ochronie konsumentów który — za wyłączeniem przypadków wymienionych enumeratywnie w ustawie — zakazuje sprze-

dawcy składania wszelkiej oferty wiązanej konsumentowi, w tym oferty wiązanej produktu, który konsument musi nabyć i bezpłatnej usługi, której nabycie jest związane z zakupem produktu, niezależnie od okoliczności sprawy i w szczególności niezależnie od wpływu jaki może wywierać ta szczególna oferta na przeciętnego konsumenta i niezależnie od tego czy, w niniejszych okolicznościach, taka oferta może być uznana za sprzeczną z etyką zawodową lub zwyczajami uczciwości kupieckiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, str. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Roma (Włochy) w dniu 4 czerwca 2007 r. — Caffaro Srl przeciwko Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C

(Sprawa C-265/07)

(2007/C 199/29)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale ordinario di Roma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Caffaro Srl

Strona pozwana: Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 14 decreto legislativo 669/96, zmieniony przez art. 147 legge 388/2000, jest sprzeczny z dyrektywą wspólnotową 2000/35/WE⁽¹⁾, w szczególności z art. 5 tej dyrektywy w zakresie, w jakim przewiduje on termin 120 dni od dnia doręczenia tytułu egzekucyjnego, którego wierzyciel musi przestrzegać w przypadku, gdy chodzi o egzekucję przymusową w stosunku do administracji publicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 200, str. 35.